

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra KATASTROPHE.

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871151392/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Nu staaer den plat, den sig ey meer bevæger,
I slappe Seil kun Sommerfuglen leger!

I tretten Timer nødtes vi at flakke,
Paa den phlegmatisk-lumre, døde Søe.
Hjst saac vi Siellands grønne Blomsterbakke.
Den smilte til os, som en elsket Møe.
Men kold og livløs stod den træge Smakke.
Vor Fod betraadde først den kiere Øe
Da Dag var endt. Den Dag der var den sidste,
Som skulde Vennen af vor Arm udvryste.

Det Midnat var; den blanke Stjerneskare
Fra Himlen smilte from Vemodighed.
Den hele Nat vi rask afsted vil fare!
Imorgen først han gaaer til Skibet ned.
See Nattens Stjerner! hvor de blinke klare.
De spaaer os Lykke. Veien glat og bred
Vil ey, som Havet, grum vor Fart forhindre.
Afsted! mens disse blanke Stjerner tindre.

Da Morfeus kom, den blege Dødens Broder,
Og løste grumt Neptunus af; han gik
Fra Nattens Favn, den sorgelige Moder,
Og rørte med sin Stængel ved vort Blik.
Da sortned uformærkt de lyse Kløder
For Øiet, hvorved Sielen Styrke fik.
Den frie Siel i Støvets Fængselsmuur,
Blev lænket af den mødige Natur.

I næste By vi nødtes til at hvile,
Naturen fordred kold sin strænge Ret.
Vi kunde længer ey i Natten ile,